

Dvanaest kamenova iz Jordana

Ključni stih: „Izaberite iz naroda dvanaest ljudi, od svakoga plemena po jednoga, i zapovjedite im: ‘Dignite odavde, iz sredine Jordana – s mjesta gdje stoje noge svećenika – dvanaest kamenova koje ćete ponijeti sa sobom i položiti na mjestu gdje budete noćas prenoćili.’“

Jošua 4:2,3

Izabrano pisma

Jošua 4:1-24

Konačno je Izrael trebao ući u Obećanu zemlju. Nakon što su izdržali četrdeset godina od Boga nametnutog lutanja u pustinji, ljudi su mogli vidjeti legendarnu zemlju nade i snova odmah iza rijeke Jordan. Kako su mogli prijeći rijeku? Nikakav most nije postojao. Nije postojao trajekt koji bi ih prevezao, ali postojao je način da se prijeđe rijeka—osiguran čudesnim Božjim djelovanjem!

Jošua je dobio upute da svećenici koji nose Kovčeg Saveza na svojim ramenima moraju voditi narod preko Jordana. Svećenici bi išli ispred stanovništva 2000 lakata. „Čim stopala svećenika koji nose Kovčeg Jahve, Gospodara sve zemlje, stupe u Jordan, razdijelit će se voda Jordana, i ona što teče odozgo ustavit će se kao nasip. Kad je narod krenuo iz svojih šatora da prijeđe preko Jordana, ponesu

svećenici Kovčeg saveza pred njim. A kad su nosači Kovčega stigli do Jordana i kada su svećenici koji su nosili Kovčeg zagazili u vodu na obali, ... voda što je tekla odozgo daleko se, poput nasipa, ustavila kod grada Adame, koji se nalazi kraj Sartana; a voda što je otjecala dolje u Arabsko ili Slano more sasvim je otekla i narod je prelazio prema Jerihonu. Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina stajahu na suhu usred Jordana i prelažaše Izrael po suhu sve dok sav narod ne prijeđe preko rijeke.“ Jošua 3:13-17

Kako bi obilježili ovaj veliki događaj, dvanaest ljudi, po jedan predstavnik iz svakog plemena, izvadili bi iz korita rijeke dvanaest kamenova za spomen. Kamenje je položeno na mjesto prvog izraelskog logorovanja. Jošua je osobno uzeo kamenje i izgradio spomenik u znak sjećanja na ovu prigodu. Bio je to trajan i važan podsjetnik na Božju moć koju je vršio u ime Njegovog naroda. (Jošua 4:4-9). Stoljećima kasnije, drugi Božji čovjek također je postavio kameni spomenik. „A Samuel uze jedan kamen i postavi ga između Mispe i Ješane i nazva ga imenom Eben Haezer govoreći: ‘Dovde nam je Jahve pomogao’.“ (1. Samuelova 7:12). Također nam je dano obilježavati one značajne događaje u kojima nas je Bog opskrbio i pomogao u našim životima kao „Ebenhaezerima“.

Simbolički rečeno, kao kršćani možemo činiti kao Izrael. U vremenima osobnih previranja ili trenucima kada se možda osjećamo preplavljeni valovima nevolje, Gospodinova pomoć je tu za nas. Održavaju nas čvrsta Božja obećanja. Postavimo naše osobno spomen-kamenje ili „Ebenhaezere“ da se podsjetimo na njegovu vjernost.